

การสำรวจองค์ความรู้ภาษาญี่ปุ่นและการท่องเที่ยววิถีชุมชนในจังหวัด
นครปฐมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
A survey of Japanese Language Knowledge and Community-
Based Tourism in Nakhon Pathom Province Among Secondary
School Students

(Received: September 11, 2024 Revised: March 3, 2025 Accepted: April 20, 2025)

กนกวรรณ สุทธิพร¹

Kanokewarn Suthiphorn

ธีระนันท์ ประทุม²

Tiranan Pratum

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องการสำรวจองค์ความรู้ภาษาญี่ปุ่นและการท่องเที่ยววิถีชุมชนในจังหวัดนครปฐมของนักเรียนในระดับมัศึกษามีเนื้อหาของบทความที่ได้จากการลงสำรวจเบื้องต้นในภาคสนามคือ โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา 5 แห่งที่อยู่ในอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดนครปฐม คือ อำเภอเมือง อำเภอสสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอกำแพงแสนและอำเภอบางเลน ในช่วงปีการศึกษา 2566 โดยมีกลุ่มประชากรและกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนา WEB-BASED APPLICATION ภาษาญี่ปุ่นสำหรับการท่องเที่ยววิถีชุมชนในจังหวัดนครปฐมสำหรับนักเรียนระดับมัศึกษานอกจากนี้บทความได้บททวนวรรณกรรมทางเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยววิถีชุมชนและการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบสื่อออนไลน์ในยุคปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย เกี่ยวกับวิถีชุมชนของตนเองและองค์ความรู้ภาษาญี่ปุ่น จากผลการศึกษาพบว่า การให้ความรู้เกี่ยวกับวิถีชุมชนของตนเองสำหรับกลุ่มเป้าหมายมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถคิดสร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรมในการนำเสนอการพูดแนะนำ

¹ อาจารย์ประจำวิชาภาษาญี่ปุ่น สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

E-mail: kanokewarn@yahoo.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

E-mail: pratumat@hotmail.com

ชุมชนของตนเองได้อย่างมั่นใจ และเลือกใช้อ้อมูลที่เป็นปัจจุบันเพื่อสื่อสารเป็นภาษาญี่ปุ่นที่ถูกต้องเหมาะสม จึงควรมีการเรียนการสอนด้านองค์ความรู้วิถีชุมชนของตนเองควบคู่ไปกับการให้ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น

คำสำคัญ: ภาษาญี่ปุ่น การท่องเที่ยววิถีชุมชนในจังหวัดนครปฐม นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

Abstract

The academic article titled "A survey of Japanese Language Knowledge and Community-Based Tourism in Nakhon Pathom Province Among Secondary School Students" is based on a preliminary field survey conducted in five secondary schools across different districts of Nakhon Pathom Province---Mueang, Sam Phran, Nakhon Chai Si, Kamphaeng Saen, and Bang Len---during the 2023 academic year. The study focuses on 100 secondary school students as part of the research project, "Development of a Web-Based Japanese Language Application for Community-Based Tourism in Nakhon Pathom Province for Secondary School Students." The article includes a literature review on community-based tourism and the use of online media for Japanese language education in the modern era. The objective was to assess the basic knowledge of the target group regarding both their knowledge of community's way of life and their Japanese language skills. Preliminary findings emphasize the importance of integrating community knowledge with Japanese language education, enabling students to confidently articulate and introduce their community in Japanese. The results suggest a strategic approach to teaching community knowledge alongside language skills to develop effective communication.

Keywords: Japanese Language, Community-based Tourism in Nakhon Pathom Province, Secondary School Students

บทนำ

จากการสำรวจในปี 2562 ที่ผ่านมามีจำนวนนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเดินทางเข้าสู่อไทยกว่า 1.8 ล้านคน และประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับ 4 รองจากเกาหลี จีน และ

ไต้หวัน โดยนักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้าสู่ไทยสูงสุดในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน และเดือนสิงหาคม Krungthai Compass รู้เรื่องเศรษฐกิจแบบเจาะลึกจากกูรูตัวจริง (2023, Online) จากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงโอกาสในการที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ รวมถึงจังหวัดนครปฐมหนึ่งในจังหวัดปริมณฑลมีพื้นที่ที่มีความโดดเด่นในเรื่องของทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเฉพาะวัฒนธรรม วิธีการดำรงชีวิตและสถาปัตยกรรม ในปัจจุบันจังหวัดนครปฐมมีชื่อเสียงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งธรรมชาติของแม่น้ำ เกษตร แหล่งวัฒนธรรมและวิถีชีวิตรวมถึงสถาปัตยกรรม จนเกิดกิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัด ทั้งธรรมชาติ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เกิดขึ้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2019, Online) เป็นช่องทางของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว แต่ในทางกลับกันก็มีผลกระทบทางด้านลบเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวทั้งเรื่องของการทำลายทรัพยากรท่องเที่ยว ค่าครองชีพที่สูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวิถีชีวิต โดยเฉพาะการขาดการเรียนรู้และขาดการสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในพื้นที่ในฐานะเจ้าบ้าน เพื่อตอบสนองความต้องการการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปจึงจำเป็นต้องมีการศึกษา และพัฒนาคนในท้องถิ่นให้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ทั้งยังเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างชุมชนเน้นการพัฒนาควบคู่กับการอนุรักษ์และเรียนรู้แลกเปลี่ยนระหว่างนักท่องเที่ยว หรือผู้มาเยือนกับชุมชนในพื้นที่ในจังหวัดนครปฐม เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากการที่คนในชุมชนไม่สามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สามารถเล่าเรื่องราววิถีชีวิตของคนในชุมชนเพื่อถ่ายทอดข้อมูลให้นักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นทราบได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนานักเรียนเพื่อถ่ายทอดข้อมูลด้านการท่องเที่ยววิถีชุมชน เพราะเด็กคืออนาคตของชุมชนและยังเป็นการสร้างชุดความรู้เพื่อส่งต่อให้นักเรียนที่สนใจรุ่นต่อไปได้ศึกษาและฝึกการใช้ภาษาญี่ปุ่นต่อไป ดังนั้นทีมวิจัยจึงจำเป็นต้องออกสำรวจภาคสนาม เพื่อทำความเข้าใจบริบทของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยกำหนดขอบเขตของการสำรวจเบื้องต้น ดังนี้

การสำรวจเอกสาร การสำรวจทบทวนวรรณกรรมทางเอกสารที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยววิถีชุมชนและการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบสื่อออนไลน์ในยุคปัจจุบัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่กำลังศึกษาในโรงเรียนเขตพื้นที่จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย อำเภอเมือง สามพราน นครชัยศรี กำแพงแสน และบางเลน

โดยมีวิธีการสุ่มดังต่อไปนี้ 1) สุ่มโดยเลือกโรงเรียนจากแต่ละอำเภอจำนวน 5 โรงเรียน

- 2) จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มได้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 5 ห้อง

วัตถุประสงค์ของการสำรวจภาคสนามและเอกสาร

1. เพื่อศึกษาข้อมูลการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในปัจจุบัน และสื่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นออนไลน์
2. เพื่อสำรวจความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยววิถีชุมชนในจังหวัดนครปฐม
3. เพื่อสำรวจความรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นของกลุ่มเป้าหมาย

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ปีการศึกษา 2566 ตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566 ถึง เดือน มกราคม พ.ศ. 2567

ผลของการสำรวจเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นและสื่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นออนไลน์ พบว่าในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนระดับมัธยมโดยมากยังคงยึดเนื้อหาตามหนังสือแบบเรียนเป็นหลัก เนื้อหาที่เรียนไม่สัมพันธ์สอดคล้องกับวิถีชีวิตในชุมชนของผู้เรียน และในส่วนของความสามารถของผู้เรียน พบว่ายังไม่สามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นในการติดต่อสื่อสารได้เท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้เรียนในสิ่งไกลตัว และผู้เรียนไม่มีโอกาสนำสิ่งที่เรียนไปใช้สื่อสารในบริบทใกล้ตัว ดังนั้นหากต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของตนเองและของท้องถิ่น ซึ่งคาดว่าจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจท้องถิ่นของตนเองมากขึ้นและเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นตนเอง จากปรากฏการณ์ดังกล่าวจึงมีความจำเป็นที่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิถีชุมชนของตนเอง ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้จากการสำรวจกลุ่มเป้าหมายในเบื้องต้นเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องการท่องเที่ยววิถีชุมชน จากกลุ่มเป้าหมายจำนวน 100 คน โดยการพูดคุยสนทนาและการสร้างแบบสอบถามเพื่อให้เขียนคำตอบเลือกแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นในด้านวิถีชุมชนของตนเองกับคนญี่ปุ่น ที่มียุโรปว่ากลุ่มเป้าหมายจำนวน 100 คน มีเพียง 60 คน ที่สามารถเลือกแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นในด้านวิถีชุมชนของตนเองได้อย่างมีความมั่นใจในคำตอบที่ตนเองเลือก ดังแสดงตารางของคำตอบข้อสถานที่ท่องเที่ยววิถีชุมชนแยกตามอำเภอในจังหวัดนครปฐมตามตารางด้านล่าง

ตารางแสดงคำตอบข้อสถานที่ท่องเที่ยววิถีชุมชนในจังหวัดนครปฐม

อำเภอและจำนวนกลุ่มเป้าหมาย	คำตอบ
อำเภอเมือง กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยววิถีชุมชนที่มีความโดดเด่นในชุมชนของตนเองได้ มีจำนวน 20 คน	วัดองค์พระปฐมเจดีย์ พระราชวังสนามจันทร์
อำเภอสามปราน กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยววิถีชุมชนที่มีความโดดเด่นในชุมชนของตนเองได้ มีจำนวน 20 คน	วัดไร่ขิง สวนส้มโอ ตลาดน้ำดอนหวาย ตลาดสุขใจ
อำเภอนครชัยศรี กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยววิถีชุมชนที่มีความโดดเด่นในชุมชนของตนเองได้ มีจำนวน 5 คน	วัดละมุด สวนส้มโอ
อำเภอกำแพงแสน กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยววิถีชุมชนที่มีความโดดเด่นในชุมชนของตนเองได้ มีจำนวน 5 คน	วัดรางหมัน เมืองเก่ากำแพงแสน
อำเภอบางเลน กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยววิถีชุมชนที่มีความโดดเด่นในชุมชนของตนเองได้ มีจำนวน 10 คน	ตลาดร้อยปีบางหลวง

จากผลการสำรวจในเบื้องต้นที่มวิจัยจึงเห็นถึงประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องเสริมสร้างองค์ความรู้ในด้านชุมชนให้กับผู้เรียนควบคู่ไปกับการให้ความรู้ในด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจในชุมชนของตนเองได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์โลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน กลายเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนา การที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชน มีผลให้มรดกทางวัฒนธรรมทั้งหมดของชุมชนใดชุมชนหนึ่งกลายเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลายเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องได้ เช่น สถานที่สำคัญทางศาสนาและประวัติศาสตร์ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ฯลฯ และสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น ค่านิยมวิถีการดำเนินชีวิต ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีรูปแบบของที่มีมาแต่ดั้งเดิม เช่น งานแสดงพื้นบ้าน อาหารท้องถิ่น ฯลฯ หรือของร่วมสมัย เช่น ศิลปะร่วมสมัย อาหารผสมผสาน ฯลฯ Niamhom &

Wongwatthanaphong, 2021, pp. 350-363) เช่นเดียวกับ Krittayaruangroj et al. (2023, Online) กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชนสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวได้ สามารถสนับสนุนผลประโยชน์ของชุมชน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีในระยะยาวของชุมชนท้องถิ่น รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมของชุมชนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาสู่ความยั่งยืน

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism) เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่ง ที่ชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ดำเนินการจัดการ หรือประสานงาน ในการให้บริการการท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชน โดยการใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ เป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนของตน ASEAN Secretariat (2016, pp.1-2) สำหรับองค์ประกอบของการท่องเที่ยววิถีชุมชนมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนจึงมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์
2. ด้านองค์กรชุมชน ชุมชนมีระบบสังคมที่เข้าใจกัน มีปราชญ์ หรือผู้มีความรู้ และทักษะในเรื่องต่างๆ หลากหลาย ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา
3. ด้านการจัดการ มีกฎกติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อการจัดการท่องเที่ยวและสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับพัฒนาชุมชนโดยรวมได้ มีการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม มีกองทุนที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน และ
4. ด้านการเรียนรู้ ลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีระบบจัดการให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับผู้มาเยือนสร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมทั้งในส่วนของชาวบ้านและผู้มาเยือน

อย่างไรก็ตาม Partanen & Sarkki (2021, pp.550-571) กล่าวว่า การนำรูปแบบการท่องเที่ยววิถีชุมชนมาใช้เป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการจ้างงาน การลดการอพยพย้ายถิ่นฐานของคนหนุ่มสาวที่แสวงหาโอกาส แต่ยังไม่มีความชัดเจนว่าการท่องเที่ยวที่เติบโตนั้นส่งผลดีกับคนกลุ่มนี้หรือไม่ แสดงให้เห็นว่าคนหนุ่มสาวหรือคนรุ่นใหม่ยังไม่เห็นความสำคัญของ

การท่องเที่ยวและรู้สีกว่าตนเองไม่ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ความรู้สึกนั้นอาจมีผลมาจากการขาดความรู้หรือทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชุมชน เช่นเดียวกับ National Reform Council (2015) สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติได้กล่าวว่า บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยขาดประสบการณ์และทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านภาษาและการให้บริการ อีกทั้ง Canosa et al. (2016, pp.325-337) กล่าวว่า การสนับสนุนให้เยาวชน คนรุ่นใหม่ในชุมชนตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ความเข้าใจถึงบริบทชุมชน ประเพณีและวัฒนธรรม ของท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ แต่กลับพบว่าชุมชนและนักพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชุมชนยังให้การสนับสนุนในเรื่องเหล่านี้้น้อยมาก แต่กลับไปมุ่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว

สำหรับผลจากการสำรวจด้านองค์ความรู้ภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มเป้าหมายจำนวน 100 คน แยกตามโรงเรียนที่สังกัดในแต่ละอำเภอในจังหวัดนครปฐมพบว่า กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดไม่มีองค์ความรู้ในภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในวิถีชุมชนเลย มีเพียงความรู้ที่เกี่ยวกับคำพูดทักทายและคำศัพท์สั้นๆที่ได้ยินบ่อยตามสื่อโฆษณา สื่อออนไลน์ ที่ปรากฏให้เห็นในชีวิตประจำวันของกลุ่มเป้าหมาย เช่น สวัสดีตอนเช้า (おはよう。 / Ohayooo) สวัสดีตอนบ่าย (こんにちは。 / Konnichiwa。) ลาก่อน (さようなら。 / Sayoonara。) อร่อย (おいしい。 / Oishii。) ฯลฯ นอกจากนี้ทีมวิจัยใช้วิธีส่งไฟล์คลิปเสียงภาษาญี่ปุ่นให้กลุ่มเป้าหมายฟังเพื่อเลือกตอบถูกหรือผิด จำนวน 10 ข้อ โดยการส่งคำตอบกลับมาทางไลน์ส่วนตัวของทีมวิจัยในลักษณะกำหนดเวลาให้ตอบแบบเรียลไทม์ โดยมีคำถามจำนวน 10 ข้อ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ยินดีต้อนรับสู่ประเทศไทย ในภาษาญี่ปุ่น คือ YOOKOSO TAI E IRASSHAIMASHITA。

ข้อ 2. วัด ในภาษาญี่ปุ่น คือ OTERA

ข้อ 3. เจตีย์ ในภาษาญี่ปุ่น คือ BUTTOO

ข้อ 4. ส้มโอ ในภาษาญี่ปุ่น คือ SUIKA

ข้อ 5. ดอกกล้วยไม้ ในภาษาญี่ปุ่น คือ HANA

ข้อ 6. โบราณสถาน ในภาษาญี่ปุ่น คือ HONDOO

ข้อ 7. ยินดีที่ได้รู้จัก ในภาษาญี่ปุ่น คือ HAJIMEMASHITE。

ข้อ 8. โปรดระมัดระวัง ในภาษาญี่ปุ่น คือ KI O TSUKETE KUDASAI。

ข้อ 9. กรุณายำถ่ายรูป ในภาษาญี่ปุ่น คือ MIZU O NOMANAIDE KUDASAI。

ข้อ 10. พระราชวังสนามจันทร์ ในภาษาญี่ปุ่น คือ SANAMUCHAN PAKODA

จากผลสำรวจคำตอบทางไลน์ส่วนตัวที่ได้รับจากกลุ่มเป้าหมายจำนวน 100 คน ไม่มีใครสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องทั้ง 10 ข้อ คำตอบโดยส่วนใหญ่เกิดจากการคาดเดาคำตอบถูกผิดโดยไม่มีพื้นฐานของความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และการสนทนาในเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยววิถีชุมชน ดังนั้นในการจะพัฒนาองค์ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่นให้กับกลุ่มเป้าหมาย จึงควรมีการกำหนดระดับของการเรียนภาษาในระดับเบื้องต้นก่อน และการสร้างสื่อออนไลน์สำหรับกลุ่มเป้าหมายจะมุ่งเน้นการอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่น โดยมีการกำกับเสียงด้วยตัวอักษรโรมันจึงเป็นหลักในการอ่านออกเสียง

สรุป

จากการสำรวจภาคสนามเบื้องต้นในกลุ่มเป้าหมายของทีมีวิจัยในโครงการวิจัย การพัฒนา WEB-BASED APPLICATION ภาษาญี่ปุ่นสำหรับการท่องเที่ยววิถีชุมชนในจังหวัดนครปฐมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และการสำรวจจากเอกสารทางวิชาการ ตำราและบทเรียนทางออนไลน์ในเนื้อหาวิชาภาษาญี่ปุ่นในระดับเบื้องต้น พบว่าการจัดทำสื่อหรือบทเรียนต่างๆ ที่มุ่งเน้นสอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เรื่องรอบ ๆ ตัวในชุมชนของนักเรียนเป็นเบื้องต้นด้วยเป็นประการสำคัญ เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับชุมชนของตนเองอย่างถูกต้องและสามารถใช้ความรู้นั้นมานำเสนอเป็นภาษาญี่ปุ่นที่ตนได้เรียนรู้ในลำดับต่อมา อันจักทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและนำเสนอข้อมูลของวิถีชุมชนของตนได้ถูกต้องและประยุกต์ใช้ประโยชน์ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

References

- ASEAN Secretariat. (2016). *Asean community based tourism standard*. Public Outreach and Civil Society Division.
- Canosa, A., Moyle, B. D., & Wray, M. (2016). Can anybody hear me? A critical analysis of young residents' voices in tourism studies. *Tourism Analysis*, 21(2–3), 325–337.
- Krittayaruangroj, K., Suriyankietkaew, S., & Hallinger, P. (2023). Research on sustainability in community-based tourism: a bibliometric review and future directions. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 28(9), 1031–1051. <https://doi.org/10.1080/10941665.2023.2276477>.
- Krungthai Compass. (2023). *Krung Thai Compass Open up a new perspective on post-COVID tourism with the GIFT+ tourist group*. Retrieved March 30, 2024. <https://krungthai.com/Download/economyresources/EconomyResourcesDownload481PostCOVID.pdf> [In Thai].
- Ministry of Tourism and Sports. (2019). *Nakhon Pathom Community Tourist Attractions*. Retrieved March 30, 2024. https://province.mots.go.th/ewtadmin/ewt/nakhonpathom/download/article_20210929172817.pdf [In Thai].
- National Reform Council (2015). *Development Agenda 1: Tourism Development. Secretariat of the House of Representatives, acting on behalf of the Office of the Secretariat of the National Reform Council*. Secretariat of the House of Representatives Printing Office.
- Niamhom, K., & Wongwatthanaphong, K. (2021). Community-Based Cultural Tourism Management. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(11), 350–363. [In Thai].
- Partanen, M., & Sarkki, S. (2021). Social innovations and sustainability of tourism: Insights from public sector in Kemi, Finland. *Tourist Studies*, 21(4), 550–571.